

UZASADNIENIE

(...) Bank spółka akcyjna w W. wniosła pozew przeciwko P. S. o zapłatę kwoty 105.536,21 zł z odsetkami umownymi od kwoty 84.826,22 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 24 września 2018 r., a także kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazała, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z powódką umowę kredytu. Pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania, umowa została wypowiedziana, roszczenie stało się wymagalne 22 stycznia 2017 r.

Pozew został złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W postępowaniu tym 5 listopada 2018 r. wydany został nakaz zapłaty.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym wskazał, że zaprzecza wszystkim wyraźnie nie przyznanym twierdzeniom powódki. Dalej podniósł, że w związku z trudną sytuacją finansową złożył pisemny wniosek do (...) Bank S.A. w W. o zmianę harmonogramu spłat kredytu i wysokości rat, jednak mimo dobrej woli z jego strony nie otrzymał żadnej odpowiedzi z banku.

Sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu w Szczecinie na podstawie art. 505³⁶ § 1 k.p.c.

W piśmie procesowym z 10 czerwca 2019 r. powódka wskazała, że 31 marca 2017 r. oraz 14 listopada 2017 r. zawarte zostały między stronami dwie umowy ugody, w ramach których pozwany uznawał roszczenie i zobowiązywał się do jego spłaty. Ugody te przestały obowiązywać z uwagi na niewywiązywanie się przez pozwanego z jego obowiązków. Na kwotę objętą żądaniem pozwu składają się:

1. kwota niespłaconego kredytu 84.826,22 zł;
2. kwota odsetek umownych kapitałowych w wysokości 3.785,28 zł, wyliczonych w sposób szczegółowo opisany (co powódka przedstawiła w formie tabeli);
3. kwota odsetek umownych za opóźnienie w wysokości 14.473,35 zł, wyliczonych w sposób szczegółowo opisany (co powódka przedstawiła w formie tabeli);
4. kwota kosztów w kwocie 2.451,36 zł, na które składają się opłaty naliczane za podjęte czynności windykacyjne:
 - 4x30 zł - opłaty za wezwania do zapłaty
 - 4x300 zł - opłaty za wizyty terenowe
 - 4x200 zł - monity za niespełnienie warunków
 - kontynuacja ubezpieczenia na życie przez okres 5 miesięcy w kwotach obliczonych na podstawie umowy ugody.

W piśmie procesowym z 12 sierpnia 2019 r. pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Podkreślił zarazem, że zawarł ugodę z bankiem 31 marca 2017 r., ale o innej treści, niż ugoda załączona przez powódkę do pisma procesowego 10 czerwca 2019 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

12 lutego 2014 r. P. S. zawarł z (...) Bank spółką akcyjną w W. umowę kredytu „Kredyt Obrotowy-operacyjny ratalny” nr (...) (...), w ramach której kredytobiorcy udostępniono środki w wysokości 100.000 zł. Kredyt został udzielony na 120 miesięcy (10 lat), termin ostatecznej spłaty kredytu ustalono na 120 miesięcy od dnia spłaty pierwszej raty zgodnie z harmonogramem spłat.

Warunki wypowiedzenia umowy kredytu przez bank przed upływem tego terminu zostały określone w § 8 Części ogólnej umowy B (warunki umowy kredytu).

Dowód: umowa kredytu nr (...) (...) - k. 36-38;

harmonogram spłat - k. 63.

11 marca 2014 r. kredyt został uruchomiony na wniosek P. S., złożony 5 marca 2014 r.

Dowód: dyspozycja uruchomienia środków (wniosek) - k. 61;

dyspozycja uruchomienia kredytu/ polecenia przelewu- k. 62.

(...) Bank SA w W. sporządziła wyciąg nr (...) (historia operacji od 11.03.2014 r. do 04.06.2019 r.), wydruk „Historia odsetek”, wydruk „Historia wpłat”, Raport - zestawienie należności i spłat kredytu w PLN za okres 2014-03-11 do 2018-04-25, wydruk raportu dekretów.

P. S. spłacał kredyt w terminach odbiegających od przyjętego przez strony harmonogramu spłaty.

Dowód:wyciąg nr (...) - k. 64-68 v;

historia odsetek - k. 69-72;

historia wpłat - k. 79-81;

Raport - zestawienie należności i spłat kredytu - k. 82-90;

Raport dekretów - k. 91-93;

Harmonogram spłat - k. 63.

Pismem z 2 czerwca 2016 r. P. S. zwrócił się do (...) Bank spółki akcyjnej w W. z wnioskiem o zmianę harmonogramu spłat kredytu i wysokości rat.

Dowód: pismo z 2 czerwca 2016 r. z potwierdzeniem nadania - k. 9v-12.

Pismem z 18 października 2016 r. (...) Bank spółka akcyjna w W. wezwała P. S. do natychmiastowego uregulowania zadłużenia w kwocie 3.891,33 zł, w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu.

Pismo zostało wysłane za pośrednictwem poczty pod dwoma adresami P. S. i doręczone 24 października 2016 r. oraz 25 października 2016 r.

Dowód: pisma z 18 października 2016 r. z potwierdzeniami odbioru- k. 73-75 v.

Pismem zatytułowanym „wypowiedzenie umowy kredytowej”, datowanym na 7 grudnia 2016 r., skierowanym do P. S., (...) Bank spółka akcyjna w W. wypowiedziała umowę kredytową nr (...), jako przyczynę wskazując niedotrzymanie przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, w szczególności nieterminowe regulowanie zobowiązań wobec banku. W piśmie wskazano, że łączne przeterminowane zadłużenie wynosi 6.092,02 zł, należy je spłacić w trzydziestodniowym okresie wypowiedzenia, w przeciwnym wypadku cała należność kapitałowa w kwocie 85.826,22 zł stanie się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami, a umowę kredytu uważać się będzie za wypowiedzianą w trybie art. 75 ust. 1 ustawy prawo bankowe.

Pismo zostało wysłane pod trzema znanymi bankowi adresami P. S. i doręczone 16 grudnia 2016 r.

Dowód: pismo z 7 grudnia 2016 r. z potwierdzeniami odbioru - k. 39-47.

W marcu 2017 r. (...) Bank spółka akcyjna w W. podpisała z P. S. „umowę ugody”. W preambule umowy wpisany został jako dzień zawarcia: 31 marca 2017 r.

W § 2 umowy strony zgodnie stwierdziły, że dłużnik jest zobowiązany do zapłaty wymagalnych należności z tytułu umowy o kredyt nr (...) (...) z 11 marca 2014 r. :

- a) kapitał wymagalny 84.826,22 zł;
- b) odsetki wymagalne 3.785,28 zł,
- c) odsetki karne 1.440,05 zł
- d) koszty windykacji 0,00 zł
- e) opłaty i prowizje 3.791,36 zł.

W § 3 ust. 1 dłużnik uznał zadłużenie wymienione w § 2 i zobowiązał się do spłaty w 12 ratach miesięcznych, płatnych do 25 dnia każdego miesiąca, począwszy od 25 kwietnia 2017 r. Postanowiono, że spłata nastąpi 11 równych miesięcznych ratach w wysokości 1.000 zł oraz w ostatniej dwunastej racie w kwocie pozostającej do zapłaty, całkowita spłata umowy nastąpi do 25 marca 2018 r.

W § 5 ust. 1 strony oświadczyły, iż niniejsza umowa nie stanowi odnowienia długu w rozumieniu art. 506 k.c.

W § 5 ust. 3 strony wskazały, że w przypadku, gdy dłużnik zalega w całości lub w części z zapłatą raty wynikającej z niniejszej ugody, cała wierzytelność wymieniona w § 2 jest wymagalna, a bank może dochodzić roszczeń w oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy.

W § 12 strony postanowiły, że ugoda wchodzi w życie z chwilą podpisania przez obie strony, warunkiem zawieszającym wejścia w życie umowy ugody jest dokonanie przez dłużnika wpłaty uwiarygadniającej w kwocie 1.000 zł do dnia 24 marca 2017 r.

Ugoda została podpisana przez P. S. i pełnomocnika banku (...).

Ugodę podpisał również pełnomocnik banku (...) z adnotacją „potwierdzam własnoręczność podpisu dłużnika” i datą 31 marca 2017 r.

Dowód: Umowa ugody z marca 2017 r. - k. 77-78 [oryginał - k. 116-118].

W listopadzie 2017 r. (...) Bank spółka akcyjna w W. podpisała z P. suchym kolejną „umowę ugody”.

W § 2 umowy strony zgodnie stwierdziły, że dłużnik jest zobowiązany do zapłaty wymagalnych należności z tytułu umowy o kredyt nr (...) (...) z 11 marca 2014 r. :

- a) kapitał wymagalny 84.826,22 zł;
- b) odsetki wymagalne 3.785,28 zł,
- c) odsetki karne 6.909,69 zł
- d) koszty windykacji 0,00 zł
- e) opłaty i prowizje 2.121,36 zł.

W § 3 ust. 1 dłużnik uznał zadłużenie wymienione w § 2 i zobowiązał się do spłaty wraz z dalszymi odsetkami. Postanowiono, że spłata nastąpi 11 równych miesięcznych ratach w wysokości 1.000 zł oraz w ostatniej dwunastej racie w kwocie pozostającej do zapłaty, całkowita spłata umowy nastąpi do 26 października 2018 r.

W § 5 ust. 1 strony oświadczyły, iż niniejsza umowa nie stanowi odnowienia długu w rozumieniu art. 506 k.c.

W § 5 ust. 3 strony wskazały, że w przypadku, gdy dłużnik zalega w całości lub w części z zapłatą raty wynikającej z niniejszej ugody, cała wierzytelność wymieniona w § 2 jest wymagalna, a bank jest uprawniony do powrotnego domagania się od dłużnika zapłaty dalszych odsetek naliczonych od należności głównej od dnia zawarcia ugody do momentu zapłaty zgodnie z § 2 ust. 2 ugody i może dochodzić wszelkich roszczeń w oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy.

W § 13 strony postanowiły, że ugoda wchodzi w życie z chwilą podpisania przez obie strony.

Ugoda została podpisana przez P. S. i pełnomocnika banku (...).

Ugodę podpisał również pełnomocnik banku (...) z adnotacją „potwierdzam własnoręczność podpisu dłużnika” i datą 14 listopada 2017 r.

Dowód: Umowa ugody z listopada 2017 r. - k. 78a- 78b [oryginał - k. 119-120v].

Pismem z 13 sierpnia 2018 r. (...) Bank spółka akcyjna w W. wezwała P. S. do zapłaty wierzytelności, która na dzień wystawienia pisma wynosiła 104.546,57 zł, w tym z tytułu kapitału: 84.826,22 zł.

Pismo zostało wysłane na trzy adresy P. S. i doręczone 27 sierpnia 2018 r.

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwania do zapłaty z 18 maja 2017 r. z potwierdzeniami odbioru - k. 48-56.

24 września 2018 r. (...) Bank spółka akcyjna w W. wystawiła wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdzono, że zobowiązanie P. S. wynosi 105.536,21 zł, zobowiązanie to wynika z umowy o kredyt nr (...) (...). Zobowiązanie to obejmuje:

- kapitał w kwocie 84.826,22 zł;
- odsetki od należności niespłaconej do 23 września 2018 r. w kwocie 18.258,63 zł
- koszty (koszty + opłaty + prowizje) w kwocie 2.451,36 zł.

Zapisano, że dalsze należne bankowi odsetki obciążają dłużnika od dnia wystawienia wyciągu i obliczone są wg stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych, wynoszącej czterokrotność oprocentowania kredytu lombardowego NBP, która na dzień wystawienia wyciągu wynosi 10% w skali roku.

Wyciąg z ksiąg bankowych podpisał kierownik zespołu Idea Bank (...).

Dowód: wyciąg z ksiąg banku z 24 września 2018 r.- k. 57;

pełnomocnictwo dla G. F. - k.58-58 v.

(...) Bank spółka akcyjna w W. zawarła z P. S. umowę o kredyt nr (...) (...), datowaną na 28 września 2013 r.

Fakt niesporny.

W marcu 2017 r. (...) Bank spółka akcyjna w W. podpisała z P. S. „umowę ugody”. W preambule umowy wpisany został jako dzień zawarcia: 31 marca 2017 r.

W § 2 umowy strony zgodnie stwierdziły, że dłużnik jest zobowiązany do zapłaty wymagalnych należności z tytułu umowy o kredyt nr (...) (...), w łącznej wysokości 45.471,31 zł.

W § 3 ust. 1 dłużnik uznał zadłużenie wymienione w § 2 i zobowiązał się do spłaty w 12 ratach miesięcznych płatnych do 30 dnia każdego miesiąca, począwszy od 28 kwietnia 2017 r. Postanowiono, że spłata nastąpi 11 równych miesięcznych ratach w wysokości 500 zł oraz w ostatniej dwunastej racie w kwocie pozostającej do zapłaty, całkowita spłata umowy nastąpi do 28 marca 2018 r.

W § 12 strony postanowiły, że ugoda wchodzi w życie z chwilą podpisania przez obie strony, warunkiem zawieszającym wejście w życie umowy ugody jest dokonanie przez dłużnika wpłaty uwiarygadniającej w kwocie 400 zł do dnia 7 kwietnia 2017 r.

Ugoda została podpisana przez P. S. i pełnomocnika banku (...).

Ugodę podpisał również pełnomocnik banku (...) z adnotacją „potwierdzam własnoręczność podpisu dłużnika” i datą 31 marca 2017 r.

Dowód: Umowa ugody z marca 2017 r. - k. 107-109.

Od 14 grudnia 2015 r. w (...) Bank S.A. w W. obowiązuje tabela opłat i prowizji dotycząca produktów kredytowych (z wyłączeniem karty kredytowej) i pożyczek dla przedsiębiorców. Tabela przewiduje m.in. opłaty (prowizje) w wysokości:

- za wezwanie do zapłaty oraz ostateczne wezwanie do zapłaty - 30 zł,
- za przeprowadzenie wizyty terenowej - 300 zł,
- sporządzenie i wysłanie kolejnego monitu o zobowiązaniu wynikającym z umowy kredytu (pożyczki) z powodu niedostarczenia przez kredytobiorcę (pożyczkobiorcę) dokumentów niezbędnych do prawidłowego monitorowania sytuacji finansowo- ekonomicznej - 200 zł,
- za sporządzenie i wysłanie monitu z powodu niespełnienia przez kredytobiorcę (pożyczkobiorcę) w terminach określonych w umowie kredytu (pożyczki) oraz zobowiązań wskazanych w części szczególnej umowy, w tym niezrealizowania obowiązku zapewnienia wpływów na rachunku bieżącym w wysokości określonej w postanowieniach umownych - 200 zł.

Dowód: tabela opłat i prowizji - k. 94-95.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione niemal w całości.

Powódka w niniejszej sprawie dochodzi od pozwanego kwoty 105.536,21 zł z odsetkami umownymi od kwoty 84.826,22 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 24 września 2018 r., a także kosztami procesu. Na kwotę objętą żądaniem pozwu składają się:

1. kwota niespłaconego kredytu 84.826,22 zł;
2. kwota odsetek umownych kapitałowych w wysokości 3.785,28 zł, wyliczonych w sposób szczegółowo opisany w piśmie procesowym z 10 czerwca 2019 r. (co powódka przedstawiła w formie tabeli);
3. kwota odsetek umownych za opóźnienie w wysokości 14.473,35 zł, wyliczonych w sposób szczegółowo opisany w piśmie procesowym z 10 czerwca 2019 r. (co powódka przedstawiła w formie tabeli);

4. kwota kosztów w kwocie 2.451,36 zł, na które składają się opłaty naliczane za podjęte czynności windykacyjne.

Podstawę prawną roszczenia powódki stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988) – zwanej dalej p.b. – zgodnie, z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Udzielanie kredytów należy do podstawowej działalności banków (art. 5 ust. 1 pkt 3 p.b.), umowa kredytu jest przy tym umową nazwaną uregulowaną w całości przepisami p.b. – przepisami od art. 69 do 79c p.b. Rozwiązanie takie uzasadnione jest faktem, że jedną ze stron tej czynności jest zawsze bank, ponieważ tylko on upoważniony jest do prowadzenia takiej działalności. Do umowy kredytu znajdują jednak zastosowanie przepisy ogólne k.c., w tym o zobowiązaniach, a istotne znaczenie mają też regulaminy wydawane przez banki na podstawie art. 385 § 1 k.c. w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 p.b.

W niniejszej sprawie niesporny jest fakt, że strony zawarły 12 lutego 2014 r. umowę kredytu „Kredyt Obrotowy-operacyjny ratałny” nr (...) (...). Jedyne zarzut, jaki pozwany podnosił w toku niniejszego procesu koncentrował się wokół braku reakcji banku na jego wniosek o zmianę harmonogramu spłat i tym samym restrukturyzację zadłużenia.

Zarzut ten okazał się nieuzasadniony, bank złożył bowiem do akt niniejszej sprawy dwie umowy ugody, w ramach których strony zmieniły zasady spłaty kredytu, na co pozwany wyraził zgodę. Tym samym nieprawdziwe okazały się twierdzenia pozwanego co do tego, że bank nie reagował na jego prośby o restrukturyzację zadłużenia. Co więcej pozwany na potwierdzenie swoich twierdzeń załączył do akt niniejszej sprawy umowę ugody, która dotyczy innego stosunku prawnego niż umowa, z której powódka wywodzi swoje roszczenia (złożona przez pozwanego ugoda dotyczy umowy o kredyt nr (...) (...), datowanej na 28 września 2013 r.). Sposób obrony pozwanego okazał się więc nieskuteczny, twierdzenia pozwanego nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiałach dowodowych, powódka wykazała natomiast fakty przeciwne.

Istotne jest przy tym, że każda z ugód, dotyczących tej umowy kredytu, z której powódka wywodzi swoje roszczenie, została zawarta pod warunkiem, że pozwany będzie terminowo regulował raty wynikające z ugody, co wynika z § 5 ust. 3 (a ugoda z marca 2017 r. dodatkowo zawarta została pod warunkiem opisanym w § 12). Pozwany nie wywiązywał się z ugód, tym samym ich postanowienia co do sposobu spłaty kredytu przez pozwanego przestały być wiążące.

W umowach ugód pozwany złożył jednak oświadczenie stanowiące uznanie długu z umowy kredytu nr (...) (...), tym samym przyznane przez niego fakty, w szczególności co do wysokości niespłaconego kapitału, należy uznać w niniejszym procesie za udowodnione.

Udowodniona została więc wysokość główna roszczenia, wynosząca 84.826,22 zł; kwota odsetek umownych kapitałowych w wysokości 3.785,28 zł, wyliczonych w sposób szczegółowo opisany w piśmie procesowym z 10 czerwca 2019 r. (co powódka przedstawiła w formie tabeli); kwota odsetek umownych za opóźnienie w wysokości 14.473,35 zł, wyliczonych w sposób szczegółowo opisany w piśmie procesowym z 10 czerwca 2019 r. (co powódka przedstawiła w formie tabeli).

Powódka domaga się również w niniejszym procesie kwoty 2.451,36 zł, na którą składają się opłaty naliczane za podjęte czynności windykacyjne, opisane w piśmie procesowym z 10 czerwca 2019 r. w następujący sposób:

- 4x30 zł - opłaty za wezwania do zapłaty,
- 4x300 zł - opłaty za wizyty terenowe,
- 4x200 zł - monity za niespełnienie warunków,
- kontynuacja ubezpieczenia na życie przez okres 5 miesięcy w kwotach obliczonych na podstawie umowy ugody.

Dla wykazania tego roszczenia powódka złożyła do akt niniejszej sprawy tabelę opłat i prowizji (k. 94-95). Powódka nie przedstawiła jednak żadnych twierdzeń, które mogłyby być podstawą żądania o zapłatę kwoty 2.451,36 zł. Brak jest zarazem uznania długu ze strony pozwanego co do tej kwoty (wbrew temu co twierdzi powódka), zauważyć bowiem trzeba, że żadna z ugód nie precyzuje z jakiego tytułu „opłaty i prowizje” miałyby być wobec pozwanego naliczone, tym samym takie oświadczenie pozwanego, z uwagi na niedoprecyzowanie przedmiotu uznania, nie może być potraktowane czy to jako uznanie długu, czy też jako przyznanie faktów, z których powódka wywodzi swoje roszczenia, ze skutkami z art. 229 k.p.c. Zauważyć też trzeba, że strony w każdej umowie ugody wskazały inną kwotę jako obciążającą pozwanego należność obejmującą „opłaty i prowizje” (ugoda z marca 2017 r. - 3.791,36 zł, ugoda z października 2017 r. - 2.121,36 zł), jeszcze inna kwota została wskazana jako kwota kosztów (koszty + opłaty + prowizje) w wyciągu z ksiąg bankowych z 24 września 2018 r. (kwota 2.451,36 zł).

Aby można było zastosować art. 229 k.p.c. po pierwsze konieczne jest, aby strona powodowa przedstawiła określone twierdzenia o faktach, co do których strona przeciwna mogłaby się wypowiedzieć, po drugie przyznanie nie może budzić wątpliwości. W rozpoznawanej sprawie nie został spełniony ten pierwszy warunek (brak twierdzeń powódki w odniesieniu do roszczenia o zapłatę kwoty 2.451,36 zł), tym samym powódka nie może powoływać się na ewentualne przyznanie pozwanego i w oparciu o takie oświadczenie wywodzić, że jej roszczenia pozostają udowodnione.

Odnosząc się kolejno do poszczególnych składowych roszczenia o zapłatę kwoty 2.451,36 zł i porównując je z przedstawionymi przez powódkę dowodami przyjąć należało, że jedynie roszczenie o zapłatę 2 x 30 zł (razem 60 zł) z tytułu opłat za wezwania do zapłaty zostało za pomocą tych dowodów wykazane. Do akt sprawy załączono bowiem dwa wezwania do zapłaty, skierowane przez powódkę do pozwanego: wezwanie z 18 października 2016 r. (odebrane przez pozwanego 24 października 2016 r.) i wezwanie z 13 sierpnia 2018 r. (odebrane przez pozwanego 27 sierpnia 2018 r.). Każde z tych wezwań wysłane zostało przez powódkę na kilka adresów pozwanego, nie uzasadnia to jednak przyznania kwoty stanowiącej wielokrotność wysłanych przesyłek. Wezwania - jak wynika z dowodów przedstawionych przez powódkę - były bowiem dwa: z 18 października 2016 r. i z 13 sierpnia 2018 r. (czym innym jest wezwanie do zapłaty, czym innym przesyłka zawierająca wezwanie do zapłaty). Działania powódki polegające na powielaniu przesyłek nie mogą prowadzić do nadmiernego obciążenia pozwanego, tym bardziej, że pozwany odbierał przesyłki pod każdym adresem. Tym samym mając na uwadze art. 354 § 1 k.c. przyjąć należało, że na dłużniku (pозwanym) spoczywał zgodnie z umową obowiązek uiszczenia opłaty wynoszącej 30 zł za każde wezwanie do zapłaty, a nie za każdą przesyłkę zawierającą wezwanie do zapłaty. Tak wyliczona opłata pozostaje w zgodzie z treścią zobowiązania i odpowiada jego celowi społeczno-gospodarczemu, jak również zasadom współżycia społecznego. Oddaleniu polegało zatem roszczenie powódki o zapłatę kosztów wezwań do zapłaty, przekraczających kwotę 60 zł.

Oddaleniu podlegało również roszczenie powódki o zapłatę opłaty za wizyty terenowe (brak jest jakichkolwiek twierdzeń co do tego, że takie wizyty miały miejsce, w jakim to było czasie, kto ich dokonywał, brak jest dowodów potwierdzających, że wizyty te w ogóle się odbyły), podobnie roszczenie o zapłatę „monitów za niespełnienie warunków” (także w tym przypadku brak jest jakichkolwiek twierdzeń powódki co do tego, czy czynności takie zostały dokonane, jakie to były czynności, jak również brak dowodów potwierdzających te fakty).

Powódka domaga się w niniejszej sprawie również roszczenia opisanego jako „kontynuacja ubezpieczenia na życie przez okres 5 miesięcy w kwotach obliczonych na podstawie umowy ugody”. Także w zakresie tego roszczenia brak jest przytoczenia jakichkolwiek faktów, które mogłyby podlegać ocenie Sądu pod kątem zakwalifikowania ich jako przyznane bądź udowodnione. Mimo tego Sąd dokonał oceny materiału dowodowego zmierzając sprawdzenia, czy materiał ten nie daje podstaw do zasądzenia roszczenia z tego tytułu. W oparciu o przedłożone przez powódkę historie wpłat i pozostałe wydruki z systemów komputerowych banku nie ma jednak możliwości ustalenia, jaka była uzasadniona kwota roszczenia za kontynuację ubezpieczenia na życie, w jaki sposób wpłacane przez pozwanego kwoty zaliczane były na poczet roszczeń z tego tytułu, jaka ostatecznie kwota pozostaje do zapłaty.

Tym samym roszczenie powódki okazało się uzasadnione do kwoty 103.144,85 zł, w tym: kwota kapitału z umowy kredytu 84.826,22 zł, odsetki (3.785,28 zł i 14.473,35 zł), opłaty za dwa wezwania do zapłaty 60 zł. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, przy założeniu, że powódka wygrała sprawę w 97,73%. Na poniesione przez nią koszty postępowania (zasądzone w 97,73%) złożyły się: wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c.) w kwocie 5.400 zł stosownie do § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od udzielenia jednego pełnomocnictwa, opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.320 zł.